

אֲחַשְׁוֹרֹשׁ
גָּגָר עַלְיָד
כְּעַרְוָת בְּתָ
מִדְּנִינָה בְּ
מִרְאָה אֶל
הַמֶּלֶךְ שְׁמָ
בְּעַיִן הַמֶּלֶךְ
וַיַּעֲשֵׂה בָּנָה
מְרְדָבִי בָּנָה
מִירְוִישָׁלִים
אֲשֶׁר הַגָּל
הִיא אַסְתָּה
וַיַּזְבַּת מִרְבָּ
וַיְהִי בְּהַשָּׁ
אַל-שׁוֹזֵן
אַל-יְהִי
לִפְנֵי וַיְבָרֵךְ
שְׁבַע הַנְּעָרִים
בְּעַרְוָתָה
אַתְּ-מָולִיךְ
יְוָם יוֹם כְּ
אַתְּ-שָׁלֹם

practice to consult with those who knew the law and the statutes; and those closest to him were Karsheña, Shetar, Admata, Tarshish, Meres, Marsena, and Memukhan, the seven ministers of Persia and Media who came freely into the king's presence and occupied the highest positions in the realm. What, he asked, would the law have them do with Queen Vashti for refusing to obey the word of King Ahashverosh as conveyed to her by the eunuchs? And Memukhan replied before the king and the ministers: "It is not only the king that Vashti the queen has wronged, but all the ministers and all the peoples in all the provinces of King Ahashverosh. For this tale of the queen will go out to all the women, who will cast their husbands into their contempt when they say, 'King Ahashverosh commanded Vashti the queen to be brought before him, but she did not come!' Yes, this very day, all the ministers' wives of Persia and Media, who have heard what the queen did, will tell all the king's ministers, and there will be no end to the contempt and the fury. If, then, it so please the king, let a royal declaration be sent out from him and be written among the laws of Persia and Media, never to be contravened – that Vashti shall come no more before King Ahashverosh and that the king shall give her royal position to a woman who is better than she. And the royal decree that the king will issue shall be heard in all his empire, vast as it is: that all women must honor their husbands, from the greatest of them to the least." The proposal pleased the king and the ministers, and the king accepted Memukhan's word. He sent scrolls to all the king's provinces – province by province, each in its script, and people by people, each in its language – ruling that every man must be master in his home, speaking the language of his own people. Some time later, when King Ahashverosh's rage had subsided,

וְאֶתְּנָה אֶתְּמָתָא תְּרִשְׁישׁ
וְפָרָס וְמָדֵי רַיְאִי פָּנִי הַמֶּלֶךְ
מִה-לְעָשָׂוֹת בְּמִלְבָה וְשָׁתִי
בְּמֶרְלָה הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹשׁ בַּיְדָ
וּמְמַכְּן לְפָנִי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׁרִים
הַמִּלְבָה כִּי עַל-כָּל-הַשְּׁרִים
דִּינּוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹשׁ:
הַנְּשָׁמִים לְהַבּוֹזָת בְּעַלְיָהָן
אֲשֶׁרֶשׁ אָמַר לְהַבִּיא אֶת-
וְהַיּוֹם הַזֶּה תָּאמְרָנָה
עַתְּ-דִבְרָה הַמִּלְבָה לְכָל-שָׁרִ
עַל-הַמֶּלֶךְ טֹב יֵצֵא דָבָר-
לְסִזְמָדֵר וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר
אֲחַשְׁוֹרֹשׁ וּמְלָכָתָה יִתְנַ
נְשָׁמָע פְּתַגְמָה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-
יִיאָ וּכְל-הַנְּשָׁמִים יִתְנוּ יִקְרָ
יִיטְבָּה הַדִּבָּר בְּעַיִן הַמֶּלֶךְ
מוֹקָן: וַיַּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-
וּמְדִינָה בְּכִתְבָּה וְאֶל-עַם
אֲזָר בְּבִתְתוֹ וּמְרַבֵּר בְּלַשׁׂ
הָאֱלָה בְּשַׁן חֲמַת הַמֶּלֶךְ

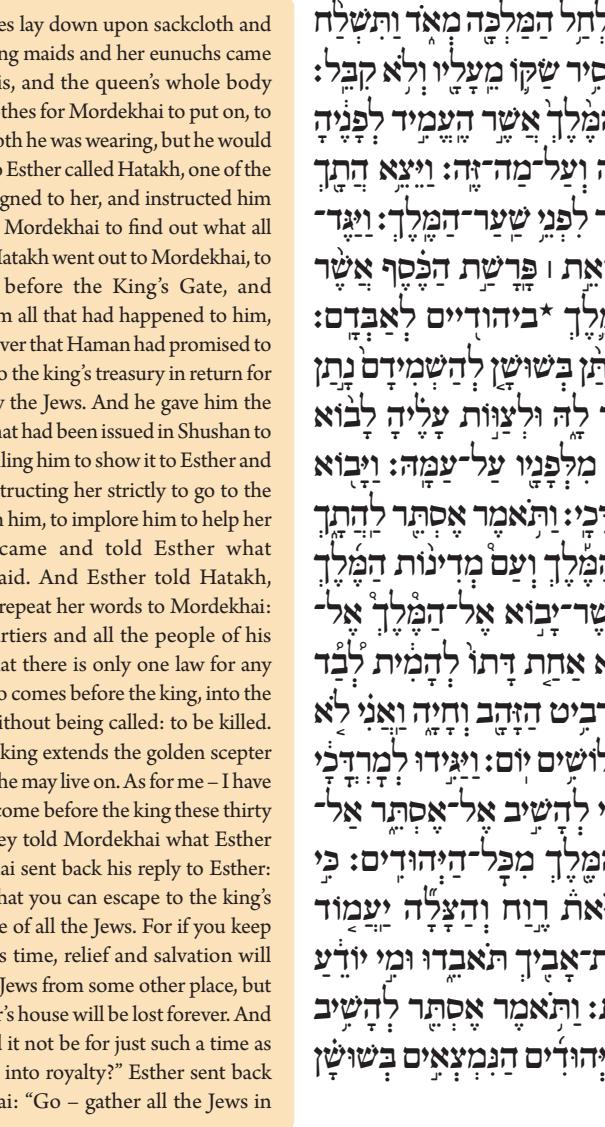
It happened in the days of Ahashverosh – Ahashverosh who ruled 127 provinces from Hodu to Kush. At that time, when King Ahashverosh sat upon his royal throne in the imperial city of Shushan in the third year of his rule, he made a feast for his ministers and courtiers, the elite of Persia and Media, all his noblemen and the ministers of his provinces. There, for many days – 180 days in all – he displayed all the wealth of his noble reign and the dazzling glory of his greatness. When that time had passed, the king held a feast for all the people of the imperial city of Shushan, from the greatest to the lowliest, in the courtyard of the king's palace garden. There, swaths of fine fabric – of precious white cotton and sky-blue wool – were caught up with cords of the finest linen and purple and draped over silver bars and columns of marble; and couches of gold and silver were arranged on a terrace paved with alabaster and marble, with mother of pearl and black onyx. And the guests were served drinks in vessels of gold, vessels unlike any other – royal wine, abundant as the king's largesse. And the drinking followed a rule of no duress, for the king had thus instructed all the overseers of his home: honor the wishes of each and every man.

Meanwhile Vashti the queen made a feast of her own, a women's feast in King Ahashverosh's royal palace. And on the seventh day, when the king had grown merry with wine, he instructed Mehuman, Bizta, Harvona, Bigta and Avagta, Zetar and Karkas – the seven eunuchs who attended King Ahashverosh – to bring Vashti the queen before the king in her royal crown, to show the peoples and the ministers her charms, for she was beautiful indeed. But Queen Vashti refused to come at the king's word, conveyed through the eunuchs. So fury engulfed the king, and his rage blazed inside him.

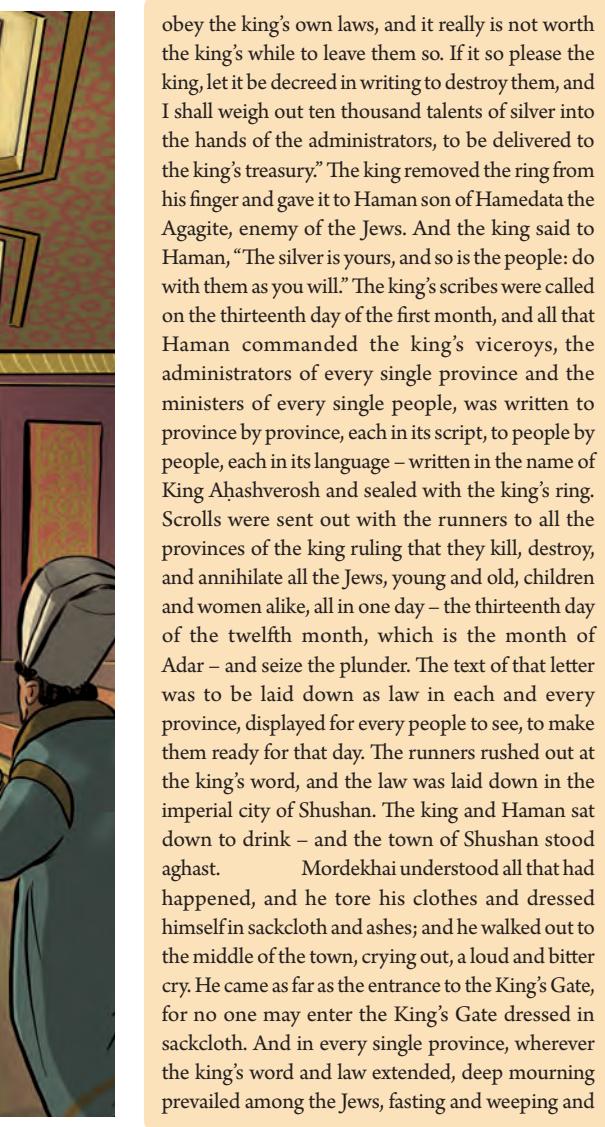
Now the king addressed the wise men, those well versed in procedure – for it was the king's

פֶּרֶשׁ שֶׁבַע וּשְׁרִים וּמִתְּהָא מִדְּנִיה: בִּימִים הָהָם כִּשְׁבַת אֶלְעָמָד אֲחַשְׁוֹרֹשׁ עַל כִּסֵּא מִלְכֹותָו אֲשֶׁר בְּשָׁוֹשֵׁן הַבִּירָה: בְּשָׁנַת שְׁלֹשׁ לְמִלְכָוֹ עַשְׂה מִשְׁתָּה לְכָלְ-שְׁרִי וּעֲבָדִי חִילָן פְּרָס וּמִדִּי הַפְּרָתִים וּשְׂרִי הַמִּדְּנִינָה לְפָנָיו: בְּדָקָר אָתוֹ אֶת עַשְׂרֵנָה בְּבּוֹד מִלְכֹותָו וְאַתִּיקָר תִּפְאָרָת גְּדוּלָתוֹ יְמִים רַבִּים שְׁמֻנוֹנִים וּמֵאת יָמִים: וּבְמִלְוָאָת הַיּוֹם הַאֲלָה עַשְׂה הַמֶּלֶךְ לְכָלְ-הָעָם הַגְּמַעְזָאִים בְּשָׁוֹשֵׁן הַבִּירָה לִמְגֹדֶל וּעֲדָ-קָטָן מִשְׁתָּה שְׁבָעַת יְמִים בְּחִצֵּר גְּנַת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ: חָור וּכְרָפֵס וַיְתַלֵּת אֲחוֹן בְּחַבְּלִי-בּוֹן וְאַרְגָּמָן עַל אַגְּלִילִי, כְּסֶף וּעֲמֹודִי שְׁשׁ מִטּוֹתָה זָהָב וּכְסֶף עַל רַצְפָת בְּהַטְּזָשׁ וּדְרָר וּסְחָרָת: וְוִשְׁקוֹת בְּכָלְיָה זָהָב וּכְלִים מְפָלִים שְׁזָנִים וּזְיוּן מִלְכֹותָה בְּפִיד הַמֶּלֶךְ: וְהַשְׁתִּיה כְּדַת אֵין אָנֵס בֵּיןָן. יְסַד הַמֶּלֶךְ עַל בְּלִדְבִּיבָתוֹ לְעִשּׂוֹת כְּרָעָן אִישׁ-זָאָישׁ: גַּם וְשָׁהִי הַמְלָכָה עַשְׂתָה מִשְׁתָה נְשִׁים בֵּית הַמִּלְכֹות אֲשֶׁר לְמִלְכָה אֲחַשְׁוֹרֹשׁ: בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי בָּטוֹב לְבָ-הַמֶּלֶךְ בֵּין אַמְרָלָם לְמַהוּמָן בְּזֹתָא חַדְבּוֹנָא בְּגַתָּא וְאַגְתָּא זָתָר וּכְרָפֵס שְׁבָעַת הַסְּרִיסִים הַמִּשְׁרָתִים אַתְּ-פִנִי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹשׁ: לְהַבָּיא אַתְּ-זָשִׁתִי הַמְלָכָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכָתָר מִלְכֹות לְהַרְאֹות הַעֲמִים וְהַשְׁרִים אַתְּ-יִפְיָה כִּי-טוֹבָת מִרְאָה הִיא: וְתִמְאַן הַמְלָכָה וְשָׁתִי לְבָוא בְּרוּבָה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בִּיד הַסְּרִיסִים וַיַּקְצֵן הַמֶּלֶךְ מַאַד וְחַמְתַו עֲרָה בּוֹ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַרְמָה יְהִי הַיּוֹחָנָה בְּיַרְן דָּרָב הַמֶּלֶךְ לְהַוְיָה בְּלָ

אָסְתָּר וּסְרִיסָּה וְיִצְחָק הַוְתַּחַת
בְּגֹדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת-מְרַדְּכֵי וְלַהֲזִין
וְתַקְרַא אָסְתָּר לְהַתֵּן מְפִרְסִים חֲדָשִׁים
וַתֵּצֵהוּ עַל-מְרַדְּכֵי לְדַעַת מַה-זֶּה
אֶל-מְרַדְּכֵי אֶל-דָּרוֹבָּה הָעִיר אֲשֶׁר
לֹא מְרַדְּכֵי אֶת כָּל-אֲשֶׁר קָרְבָּה וְלֹא
אָמַר הַמּוֹן לְשָׁקוֹל עַל-גְּנוּי הַפְּנִים
וְאַת-פְּתַשְׁגָּן בַּתְּבִּזְבָּהָת אֲשֶׁר-נָשָׁלָה
לֹו לְהִרְאֹת אָת-אָסְתָּר וְלְהִגְיֹד
אֶל-הַמֶּלֶךְ לְהַתְחִנֵּן לוֹ וְלִבְקֹשׁ
הַתְּךָ וְיִצְחַק לְאָסְתָּר אֶת דְּבָרֵי מְרַדְּכֵי
וַתֵּצֵהוּ אֶל-מְרַדְּכֵי כְּל-עֲבָרִי דָּבָר
יָדָשָׁם אֲשֶׁר כָּל-אִישׁ וְאֲשֶׁר אִישׁ
הַחַצְרָה הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לְאִקְרָב
מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיטָלָו הַמֶּלֶךְ אֶת-שְׁנָתוֹ
נִקְרָאתִי לְבֹזָא אֶל-הַמֶּלֶךְ וְזֶה שְׁנָתוֹ
אֶת דְּבָרֵי אָסְתָּר: וַיֹּאמֶר מְרַדְּכֵי
תְּדַמֵּי בְּנֵפְשָׁךְ לְהַמְלֹאת בֵּית-הָאָבֶן
אָסְתָּר הַחֲרִשָּׁת תְּחִרְישִׁי בְּעֵת הַזֶּה
לְיִהוּדִים מִמְּקוּם אַחֲרֵי וְאַת וּבְיוֹם
אָסְתָּר לְעֵת כַּזְאת הַגַּעַת לְמִלְבָרוֹת
אֶל-מְרַדְּכֵי: לְךָ גָּנוֹס אֶת-כָּל-הַ

לך איז-שׂוֹה לְהַגִּיחָם: אַס-עַל-הַמֶּלֶךְ טֹב
לִסְמָם וּמְשָׁרֶת אַלְפִים בְּכֶרֶב-כֶּסֶף אַשְׁקָוֹל עַל-יִדְיָו
לְכָה לְהַבְיאָ אַלְגָּנוֹן הַמֶּלֶךְ: וַיַּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת-
לְיִדְוֹ וַיִּתְנַהֵה לְהַמּוֹן בְּזַרְחַדְתָּא הָאֲגָגִי צָרֵר
יָאָמֵר הַמֶּלֶךְ לְהַמּוֹן נְבָסָה בְּתוּז לְדַבָּר
כְּפָטוֹב בְּעַיִנִּיק: וַיַּקְרָא אֶסְפָּרִי הַמֶּלֶךְ בְּחַדְשָׁ
לְלוֹשָׁה עַשֶּׂר יוֹם בּוֹ יִכְתַּב בְּכָל-אֲשֶׁר-צָוָה הַמּוֹן
פְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאַל-הַפְּחוֹת אֲשֶׁר עַל-מִדְיָנָה
דְּשָׂרֵי עַם וְעַם מִדְיָנָה וּמִדְיָנָה בְּכַתְבָּה וְעַם וְעַם
סִם הַמֶּלֶךְ אֲחִשּׁוֹרָשׁ נְכַתֵּב בְּנַחַתְסָמָק בְּטַבְעַת
וּזְחִילָה סְפָרִים בֵּין הַרְצִים אַל-כָּל-מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ
הַרְגָּז וּלְאַבְדָּא אֶת-כָּל-הַיּוֹדִים מִגְּנַעַר וּעַד-זְהָוָן
עַיּוֹם אֶחָד בְּשִׁלּוֹשָׁה עַשֶּׂר לְחַדְשָׁ שְׁנִים-עַשֶּׂר
אֶתְדָּר וְשִׁלְלָם לְבּוֹ: פַּתְשָׁגָן הַכְּתָב לְהַנְּתָן דָת
וּמִדְיָנָה גָּלוֹי לְכָל-הָעָםִים לְהִיּוֹת עֲתָדִים לַיּוֹם
סִים יְצָאוּ דְּחֻופִים בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נְתַנָּה
דָּרָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמּוֹן יְשִׁבוּ לְשָׁתּוֹת וְהַעֲדָר שׁוֹשָׁן
וּמְרַדְכִּי יְדַעַת-כָּל-אֲשֶׁר נָשָׂה וַיַּקְרָע
בְּגָדוֹ וַיַּלְבַּשׁ שָׂק וְאַפְרֵז יְצָא בְּתוּז הָעִיר וַיַּעֲקֹב
הַמְּרַדְכָה וּמְרַהָה: וַיָּבֹא עַד לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ בַּיּוֹן
עַד שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלִבּוֹשׁ שָׂק: וּבְכָל-מִדְיָנָה וּמִדְיָנָה
דְּבָר-הַמֶּלֶךְ וְדָתָן מְגַעַע אַבְלָגָדָל לְיִהּוֹדִים
סְכָפָר שָׂק וְאַפְרֵז יְצָע לְרַבִּים: וּתְבֻוָּאָה נָעָרוֹת

הספר ויבקשו לשלח יד במלך אחשורש: וידע הדבר
למרדכי ויאז לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם
מרדכי: ובקש הדבר וימצא ויתלו שנייהם על עץ ויפתב
בספר דברי הימים לפני המלך:
האלה גודל המלך אחשורש את המן בזהמודתא האגיג
וינשאחו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר הוא:
וכל עבדי המלך אשר בשער המלך פרעים ומשתחוים
להמן כיון ציהלו המלך ומרדכי לא כרע ולא ישתחווה:
ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע
אתה עוזר את מוצאות המלך: ויהי *באמרים אלו יום
ויום ולא שמע אליום וגידו להמן לראות העמדות דברי
מרדכי כי-הגיד להם אשר הוא יהודי: וירא המן כי אין
מרדכי כרע ומשתחו לו וימלא המן חמה: ויבז בעיניו
לשחח יד במרדכי לבחו כי-הגיד לו את-עם מרדכי
ויבקש המן להשמד את-כל היהודים אשר בכל-מלכות
אחשורש עם מרדכי: בחודש הראשון הווא-חדש ניסן
בשנת שיטים עשרה למלך אחשורש הפיל פור הוא
הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחודש שנים-עשר
הוא-חדש אדר: ויאמר המן למלך אחשורש
ישנו עס-אחד מפוזר ומפוזר בין העמים בכל מדינות
מלוכיתך ותיתיהם שנות מובל עם ואת-גדתי המלך אין

